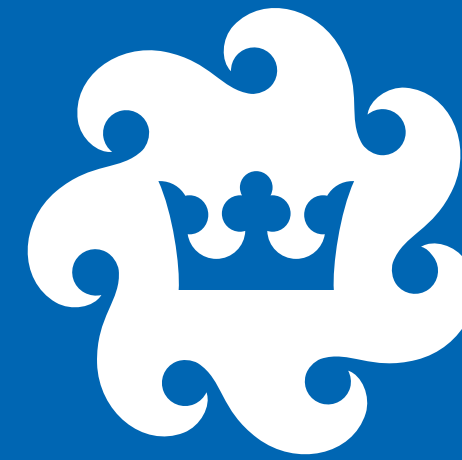

SUOMENLINNA
SVEABORG

Att bevara ett välmående Sveaborg för eftervärlden

FÖRVALTNINGSPLAN FÖR SVEABORG 2020–2024

INNEHÅLL

Förord: Sveaborg tillhör alla 3

Inledning 4

Sveaborgs värden som världsarv 5

Sveaborgs platsspecifika värden..... 6

Historia 11

Nuläge 19

Hållbar utveckling..... 31

Riktlinjer för framtiden 35

Realisering och åtgärder 41

Bilaga: Fortress of Suomenlinna Outstanding Universal Value 44

© Förvaltningsnämnden för Sveaborg 2019

Omslagsbild: Arttu Kokkonen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2016)

ISBN: 978-952-7064-13-9 (pdf)

Förord: Sveaborg tillhör alla

Medborgarna har gemensam rätt till kulturarvet och världsarvet. Det har också varit utgångspunkten då man nu uppdaterat förvaltningsplanen för Sveaborg. Den nya förvaltningsplanen är resultatet av gemensamma tankesmedjor i vilka mer än 30 arbetsgrupper i ett nätverk av över 450 medlemmar deltagit.

Målen för planen har varit principen om delaktighet. Resultatet är åtgärder som hela gemenskapen kommit överens om och som alla kan binda sig till.

Sveaborgs sjöfästning är beständigt men samtidigt levande. Förvaltningsplanen omfattar samma tankegång. Målet med förvaltningsplanen är att bevara ett välmående Sveaborg för kommande generationer.

Ett varmt tack till alla som deltagit i arbetet.

Ilari Kurri

chef för Sveaborgs förvaltningsnämnd

Bild: Hannes Teräsvuori / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2019)

Inledning

Sveaborg är en historisk sjöfästning och Unescos världsarvsobjekt. Fästningen är ett av Finlands populäraste besöksmål med ca en miljon besökare varje år. Sveaborg är också en stadsdel med ca 800 helsingforsbor. Förvaltningsnämnden för Sveaborg är ett statligt ämbetsverk som lyder under undervisnings- och kulturministeriet och som restaurerar, underhåller, presenterar samt förvaltar sjöfästningen.

Den här förvaltningsplanen är utarbetad av förvaltningsnämnden tillsammans med Sveaborgs nätverk. I arbetsgrupperna har deltagit myndigheter, invånare, aktörer inom turism samt intressenter för den maritima naturen och kulturen.

Förvaltningsplanen behövs eftersom Sveaborgs omvärld förändras snabbt. Klimatförändringen ställer nya krav på att bevara kulturarvet. Digitaliseringen utvecklas med stora steg. Den internationella turismen ökar alltjämt och allt fler reser allt längre. Sveaborg, som är en del av det maritima Helsingfors, är intressant och attraktivt, men samtidigt sårbart.

Förvaltningsplanen strävar efter ett allt tätare samarbete mellan olika nätverk och intressegrupper. Målet med metoden, som baserar sig på delaktighet, är att skapa en atmosfär av förtroende, där man öppet kan diskutera hur man bevarar ett välmående Sveaborg för kommande generationer. Ansvar och resurser fördelas kontrollerat. Genom att målmedvetet samarbeta uppnår man en balans mellan att bevara, använda och besöka platsen.

Förvaltningsplanen är indelad i fyra faser: beskrivning av historien och nutiden, riktlinjer för framtiden samt åtgärdsprogram. Planen styrs av Sveaborgs värden samt av principerna för hållbar utveckling. Handlingsprogrammet som består av enskilda åtgärder uppdateras på förvaltningsnämndens webbplats.

Världen är i en ständig förändring, vilket också påverkar förvaltningsplanen för Sveaborg. Eftersom var och en har rätt att vara med och bevara kulturarvet uppdateras innehållet kontinuerligt i samarbete med nätverken.

Sveaborgs värden som världsarv

Unescos konvention om skydd av världens kultur- och naturarv godkändes år 1972. Konventionens centrala utgångspunkt är att bevara världens kultur- och naturarv för kommande generationer. Målet med världsarvskonventionen är att i samarbete med världens folk identifiera, skydda, bevara och presentera det centrala kultur- och naturarvet.

Världsarvet är hela mänsklighetens gemensamma kapital och skyddet av detta arv tillkommer alla stater. Finland ratifierade konventionen 1987.

Varje objekt som tas upp på världsarvslistan representerar specifika universella värden – enbart nationell betydelse är inte tillräckligt. Kulturobjekt kan exempelvis vara en byggnadstyp som representerar en betydande historisk tidsperiod, en traditionell bosättning för en viss kultur, ett mästerverk av mänsklig kreativitet eller ett objekt som anknyter till ett annat delområde inom mänsklig kultur.

Att bevara det universella värdet som tillskrivits ett objekt är en absolut förutsättning för att finnas kvar på världsarvslistan. Förvaltningsplanen för Sveaborg strävar till att svara på frågan. Hur bevara Sveaborgs värden som världsarvsobjekt för kommande årtionden?

Sveaborg togs upp på världsarvslistan år 1991. Motiveringen var kriteriet (iv) dvs. en byggnadstyp som representerar en betydande historisk tidsperiod, arkitektonisk eller teknisk helhet eller landskap. Sjöfästningen Sveaborg representerar på ett betydande sätt 1600- och 1700-talens allmänna fästningsprinciper och hur de har tillämpats på Sveaborg.

En fullständig beskrivning av Sveaborgs universella värden finns [i slutet av denna publikation](#).

I Historia-delen [på sidan 11](#) berättar vi mer detaljerat om Sveaborg som fästning för sin tidsperiod.

Sveaborgs platsspecifika värden

Utöver särskilda universella värden har Sveaborg även många platsspecifika värden. Sjöfästningen är en mångfacetterad helhet, samtidigt både historisk och modern.

Under processens gång behandlades Sveaborgs platsspecifika värden i arbetsgrupper varefter de sammanfattades till fyra helheter. De viktigaste värdena var relaterade till Sveaborgs specifika universella värde och stödde detta värde.

På följande sidor kan du närmare bekanta dig med dessa värden.

- **STARK "GENIUS LOCI", DVS. PLATSANDA**
- **SKIKT OCH KONTINUITET**
- **LEVANDE OCH MÅNGSIDIG**
- **HARMONI OCH MÅNGFALD**

STARK "GENIUS LOCI", DVS. PLATSANDA

Fästningens karaktär och skeden kan avläsas i byggnadsmaterial, byggsätt samt arkitektur. Nya funktioner har inte förändrat platsen, utan de utgör egna tidsskikt.

Autenticitet betyder inte enbart att ursprungligt byggnadsmaterial, form eller användning bevaras. Att bevara platsens autenticitet är att man vid reparationer och omändringar förstår och värdesätter Sveaborgs särskilda och unika drag.

Det autentiska upplevs som platsens anda. Sveaborgs starka "genius loci" kommer av dess mångfald: av relationen mellan historia och nutid, aktiviteter, byggnader och landskap.

Artister och publik vid Viapori Jazz-evenemanget i Verkstadshallen som byggdes 1917 för varvsbruk.

Bild: Arttu Kokkonen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2015)

SKIKT OCH KONTINUITET

Man uppskattar att det på Sveaborg finns välbevarade försvars- och bruksbyggnader, som representerar olika tidsperioder, samt att landskapet bevarat sin arkitektoniska och funktionella karaktär.

Det upplevs som viktigt att historiens skikt och skeden är synliga, sida vid sida. Historiska skeden och händelser finns att avläsa i material och former.

En del byggnader tjänar fortfarande sitt ursprungliga ändamål och andra har fått nya uppgifter, med respekt för historien. Efter århundraden av förändringar är Sveaborg fortfarande livskraftigt.

Byggnaden E4, som uppfördes åren 1759–1761 som bostadsbyggnad för officerare, används fortfarande som bostad.

Bild: Arttu Kokkonen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2015)

LEVANDE OCH MÅNGSIDIG

Sveaborg är en annorlunda och speciell stadsdel. Den är en blandning av bygemenskap, varvsområde och historiskt monument. Fästningen är en levande stadsdel med långvarigt boende i historiskt betydelsefulla byggnader.

Sveaborg är en bra uppväxtmiljö, där det bor människor med olika bakgrund. Sveaborg är uppskattat av många. Platsen är lättillgänglig under alla årstider. Både invånare och besökare uppskattar speciellt Sveaborgs historia och skärgårdsmiljön.

Det är mycket viktigt att servicen och möjligheterna till fritidsintressen bevaras. Man vill inte att Sveaborg förvandlas till ett friluftsmuseum.

Barn som leder sina cyklar i backen vid bastionen Dygd.

Bild: Dorit Salutskij / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2012)

HARMONI OCH MÅNGFALD

Sveaborg är ett historiskt monument, men också en levande stadsdel med invånare och service. Förutom invånare finns det även historiska byggnader, affärsverksamhet, undervisning, varvs- och myndighetsverksamhet på Sveaborg.

Förvaltningsnämnden understöder att även sinsemellan olika ideér och funktioner förverkligas på Sveaborg. Utgångspunkten för nya användningsändamål är att funktioner och värden anpassas till varandra.

Förändringar skall garantera att kulturhistoriska, arkitektoniska och landskapsmässiga värden bevaras.

Den ceremoniella Kungsporten byggdes under åren 1753–1754 vid Gustavssvärds sund

Bild: Susanna Kekkonen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2017)

Historia

Sveaborg är en sjöfästning som byggdes år 1748 på öarna utanför Helsingfors. Sjöfästningen med en areal på 80 hektar, 200 byggnader och sex kilometer försvarsmur har under historiens lopp uppförts på ett flertal öar. Helheten utgör det nuvarande världsarvsområdet.

Varje världsarvsobjekt ska representera specifika universella värden. Sveaborg togs upp på Unescos världsarvslista år 1991 som ett exempel på sin tids europeiska militärarkitektur. Fästningsverken är typiska för 1600- och 1700-talen. Den utgörs av bastioner med sammanlänkande kurtiner och omfattande utanverk. Bastionssystemets former minimerade effektivt döda vinklar och hindrade fienden att närma sig från olika håll.

Sveaborg har därtill särskilda drag. Fästningens grundare **Augustin Ehrensvärd** anpassade principerna för fästnings- och bastionverken genom att utnyttja de varierande höjdförhållandena och formerna hos skärgårdsklipporna. Som byggnadsmaterial använde man lokal sten från klipporna.

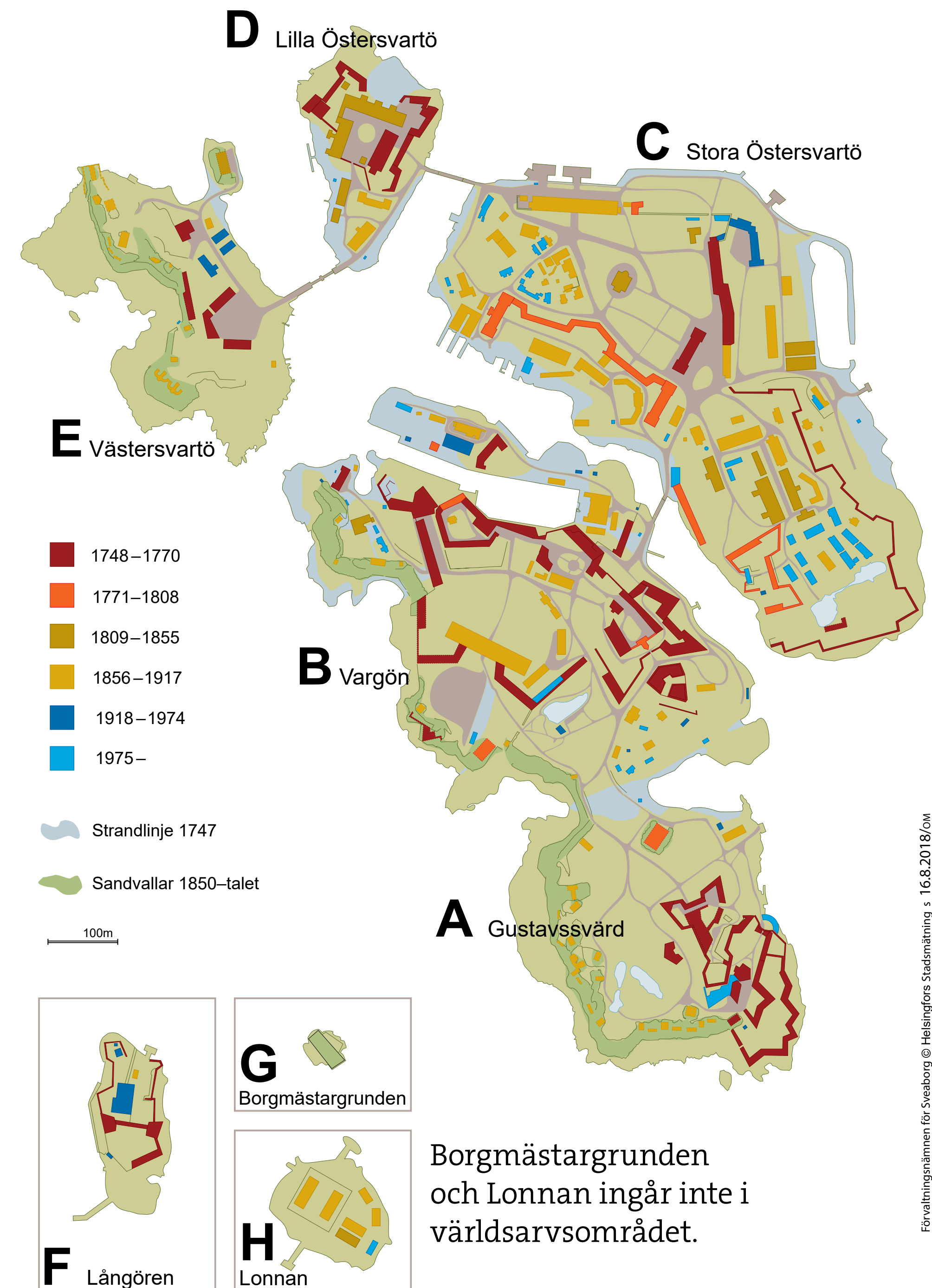

AUTENTICITET OCH INTEGRITET

Världsarvsobjekt ska uppfylla krav på autenticitet och integritet. Sveaborg består av försvars- och bruksbyggnader uppförda under olika tidsperioder samt av en landskapsmässig, arkitektonisk och funktionell helhet. Fästningen har bevarat sin speciella karaktär beträffande såväl material, byggnadssätt och arkitektur. Världsarvsobjektet inbegriper de öar som ursprungligen hörde till fästningen och är tillräckligt omfattande för att fylla kraven på särskilda universiella värden.

De historiska skedena har lämnat sina spår i Sveaborgs byggnadsbestånd. Det som byggdes under både den svenska (1748–1808) och den ryska tiden (1808–1918) är i gott skick. Under den finska (1918–) tiden har man byggt mindre, men även de delarna utgör ett eget skikt.

För att bevara helheten använder man traditionella byggmetoder samt utnyttjar utrymmen och områden så att deras kulturhistoriska värden bevaras, samt styr besökare längs utstakade vägar och leder.

VARFÖR BYGGDES SVEABORG?

Bakom grundandet av Sveaborg låg en konflikt mellan Sverige och Ryssland. Sverige förlorade sin status som stormakt samt de mest betydande östra fästningarna till Ryssland i krigen under 1700-talets första hälft. Fredsavtalen mellan länderna innebar förlorade områden på den finska sidan, och man såg det nödvändigt att förbättra försvaret av Sveriges östra gräns. På grund av det glesa och svårframkomliga vägnätet i Finland fattade man beslut om att bygga en centralfästning med en flottbas invid havsleden.

Maktbalansen i Östersjöområdet förändrades när Sankt Petersburg, som grundades år 1703, blev Rysslands nya huvudstad år 1712. Staden utvecklades till ett starkt centrum i det östra Östersjöområdet. Med fästningarna vid Finlands södra kust försökte man hindra anfall från havet som riktades mot Sverige samt de ryska fartygens segling mot väst längs Östersjökusten. Skären vid Helsingfors utgjorde en gynnsam naturhamn för Sveriges högsjö- och skärgårdsflotta. Avsikten med fästningen var att skydda fartygslederna, som ledde dit. Vid sidan av försvarssyftet fungerade fästningen även som bas för anfall, vilket Gustaf III:s krig 1788–1790 visade.

I fästningen syns tecken från den svenska, ryska och finska tidsperioden. Fästningen har fungerat som depåfästning, varit en del av fästningar som skyddat Sankt Petersburg och Helsingfors. På bilden musiker i Gardets musikkår-festivalen på Stora Borggården år 2010.

Bild: Esko Jämsä / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2010)

FÄSTNINGENS SKEDEN

DEN SVENSKA TIDEN (1748–1808)

1748: Fästningens byggnadsarbete börjar.

1788: Krig utbryter mellan Ryssland och Sverige, och fästningen fungerar som bas för Sveriges skärgårdsflotta.

DEN RYSKA TIDEN (1808–1918)

1808: Fästningen kapitulerar inför den ryska armén och den blir en flottbas som hör till Ryssland som en del av Storfurstendömet Finland.

1855: Krimkriget. Den engelsk-franska flottan bombar fästningen som skadas svårt.

Början av **1900-talet:** Av rädsla för kommande krig flyttas försvarets tyngdpunkt till de yttre öarna framför fästningen samt till att utveckla samarbetet mellan minor och torpedbåtar.

DEN FINSKA TIDEN (1918–)

1918: Det finska inbördeskriget. Den ryska flottan avlägsnar sig från området och fästningen blir en del av det självständiga Finland.

1939: Andra världskriget utbryter. I fästningen finns ett kustartilleri samt en luftvärns- och ubåtsbas.

1973: Fästningen övergår i civil förvaltning och förvaltningsnämnden för Sveaborg bildas.

1991: Fästningen skrivs in på Unescos världsarvslista.

DEN SVENSKA TIDEN (1748–)

Fästningsarbetet på det nuvarande Sveaborg inleddes under ledning av Augustin Ehrensvärd. Fästningen fick namnet Sveaborg som på finska blev Viapori.

Tusentals soldater, hantverkare och fångar deltog i den svenska statens största byggprojekt. De första fästningsverken fanns på öarna Gustavssvärd och Långören. Fästningen fungerade som en depåfästning och på dess varv byggde man fartyg enligt nyaste krigsteknik för den snabba kustflottan.

Fästningsarbetet inledde en kulturell och ekonomisk uppgång för hela Helsingforsområdet och Finland, eftersom Sverige strävade efter att utveckla städerna, handeln och lantbruket i sin östra halva. När fästningsarbetet påbörjades var Helsingfors en anspråkslös småstad, men Sveaborg växte snabbt till ett stadssamhälle och centrum för en livskraftig kultur bebodd av soldater och civilbefolkning. Välståndet ökade bland borgarna i Helsingfors när de sålde byggmaterial och livsmedel till arbetsplatserna vid fästningen och varvet.

DEN RYSKA TIDEN (1808–1918)

Under det finska kriget kapitulerade fästningen till den ryska armén. Fästningen hörde inte till det autonoma storfurstendömet Finland, utan fungerade under det ryska militärväldet. Den hade en ny uppgift: att skydda Sankt Petersburg och det växande Helsingfors samt att utgöra en flottbas. Fästningen hade också en politisk betydelse genom att visa den ryska makten i Helsingfors.

Under den ryska tiden var fästningen en stor garnison. Där bodde det förutom militärer med permanent placering, även soldater och officerare med familjer och tjänstefolk samt affärsmän. Garnisonens ryska gemenskap hade få kontakter med invånarna i Helsingfors. Den ortodoxa garnisonskyrkan, som stod färdig år 1854, är känd som ett landmärke på Sveaborg.

Förödelsen, som orsakades av den engelsk-franska flottans bombning under Krimkriget 1855, bevisade att fästningens funktionsförmåga inte längre motsvarade ryktet som en av Europas starkaste fästningar. Fästningssystemet moderniserades genom att anlägga sandbankar och placera nya kustkanoner. De stora kasernbyggnaderna är från denna tid. Den intensiva byggperioden under första världskriget gällde speciellt fästningens varv.

DEN FINSKA TIDEN (1918–)

Efter den ryska revolutionen blev Finland självständigt och hamnade i ett kort men blodigt inbördeskrig. Ryssarna gav sig av från fästningen på våren 1918 och fästningen fick namnet Suomenlinna. En dyster tid i fästningens historia genomlevdes under åren 1918–1919 när tusentals fångar från inbördeskriget placerades i de tomma kasernerna. Epidemier och dålig föda blev många fångars öde.

Man började nu bygga upp en finsk garnison i de ryska fästningarna och artilleribaserna. Fästningens skick beskrevs de första åren som mycket dålig: murarna och byggnaderna höll på att förfalla. Arkeologiska kommissionen började så smått utföra reparationsarbeten i liten skala. Fästningen ställdes inför en försvarsuppgift för sista gången som plats för luftvärnet och ubåtsbas under andra världskriget.

Efter kriget ställde man höga förhoppningar på Sveaborgs betydelse som turistattraktion. Tvånget med passersedel upphävdes och gäster som rest till de olympiska spelen i Helsingfors anlände till fästningen med en ny färja, som byggts på Sveaborgs varv. Besökarantalet började inte stiga förrän man avstod från inträdesavgiften år 1963.

MOT CIVIL FÖRVALTNING

Under början av vår självständighet planerade man att ändra fästningen till industriområde. Man ansåg dock att fästningens antikvariska värden var så betydande att man utsåg öarna Gustavssvärd och Vargön till museiområde med statsrådets beslut år 1919. Övervaknings- och restaureringsarbetet på museiområdet överläts till Museiverkets företrädare Arkeologiska kommissionen.

Vid sidan av museiområdet fanns det även en garnison i fästningen, vars administration sköttes av försvarsministeriet. Enligt en förordning från år 1929 fick man inte bygga på området utan skriftligt tillstånd av försvarsministeriet.

Efter andra världskriget förvaltades Sveaborg av Arkeologiska kommissionen, försvarsministeriet och statens skeppsvarv Valmet Oy. Museiverkets och Försvarsministeriets områden överfördes 1973 att ledas av den nygrundade Förvaltningsnämnden för Sveaborg. Förvaltningsnämnden inledde ett omfattande restaureringsarbete med en förvaltningsplan från 1974 som grund. Statsrådets beslut 1975 lade ut riktlinjer och mål för skydd och användning av Sveaborg.

"Om jag hade all makt och ära skulle jag sätta 1 000 män och kvinnor att restaurera, reparera Sveaborg. Jag har länge funderat på när jag ska hissa stormflaggan och kräva att detta unika historiska minnesmärke snabbt räddas från detta förfall och förstörelse som sker inför våra ögon."

Republiken Finlands president Urho Kekkonen i en jubileumsintervju i tidningen Apu år 1973.

Nuläge

Under nästan 50 år av civil förvaltning har Sveaborg genom skydd och vård utvecklats till en av Helsingfors stadsdelar med mångsidiga funktioner och med en speciell karaktär som historisk fästning.

Samtidigt har, vid sidan av experterna olika slags medborgarnätverk bildats. Allt fler människor vill vara med och värna om kulturarvet samt njuta av det. Då statens resurser minskar är fästningens hållbara livskraft beroende av att de lokala nätverken binder sig vid gemensamma mål. När nätverket av aktörer växer måste förvaltningen planeras och organiseras så att alla kan vara delaktiga. Förvaltningsplanen lever med sin tid så att de berördas röst skall höras när Sveaborg utvecklas.

Förvaltningsnämnden för Sveaborg fungerar som aktör i nätverken med uppgift att sköta balansen mellan att bevara, bruka och presentera Sveaborg.

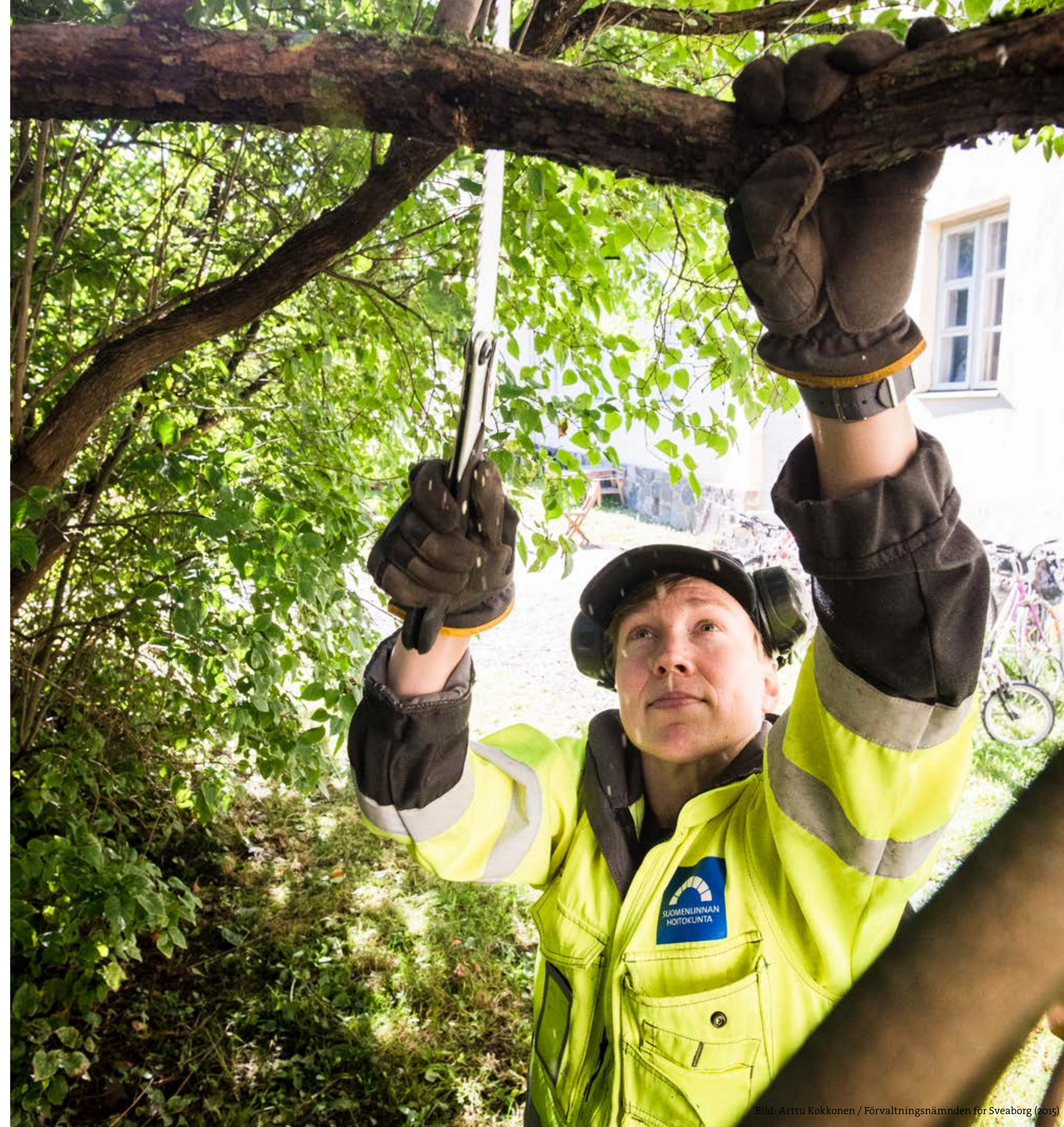
Att bruka kulturarvet förändras när digitaliseringen framskrider. På bilden spelare av Pokémon Go på Sveaborg sommaren 2016.

FÖRVALTNING

Förvaltningsnämnden för Sveaborg är ett statligt ämbetsverk som lyder under undervisnings- och kulturministeriet med uppgift att restaurera, underhålla, presentera samt förvalta sjöfästningen. Helsingfors stad ansvarar för den kommunala servicen och en del av underhållet på fästningen samt för trafikförbindelserna. Skyddet och övervakningen av Sveaborg som kulturhistoriskt minnesmärke tillhör Museiverket.

Det finns ca 80 yrkesgrupper representerade i förvaltningsnämnden. Verksamheten leds av en styrelse med representanter för staten, staden och invånarna. Förvaltningsnämndens uppdrag finansieras med medel ur statsbudgeten och medelst hyror för fastigheter, som den förvaltar. Statens arbetsgrupp för kulturfastigheter konstaterade år 2012 att rollen hos Sveaborgs förvaltningsnämnd, som ett samordnande och sektorsövergripande ämbetsverk med ansvar för fastighetsförvaltning har visat sig vara en fungerande och fördelaktig lösning.

Förvaltningsnämnden främjar sina partners hållbara verksamhet som stöder världsarvsobjektets värden. Detta sker i nätverk i samarbete med experter, invånare, aktörer och läroanstalter.

BOENDE

Det finns ca 800 invånare på Sveaborg, där majoriteten bor i ca 330 statliga hyresbostäder, som förvaltas av förvaltningsnämnden. Invånarna och boendeföreningen Suomenlinna-seura har egen representant i förvaltningsnämndens ledning.

Redan då Sveaborg övergick i civil förvaltning var målet att bevara sjöfästningen som en livskraftig stadsdel. Den historiska miljön, skärgårdsnaturen och sjöresan ger boendet sin speciella karaktär. Färjan trafikerar året runt, men de glesa båtturerna, rusningstiderna och varutransporterna är utmanande. De som missar den sista färjan har inga andra alternativ att ta sig över.

På Sveaborg bor aktiva invånare som är stolta över att bo på en världsarvsplats. De producerar och brukar fästningens service som erbjuds året om.

Enligt en årlig enkätundersökning om trivseln bland boende, beror missnöjet oftast på bostädernas skick, biverkningar orsakade av turismen, rusningstider och störandet av hemfriden.

I en liten gemenskap är invånarnas aktivitet viktig. På bilden Linna Bar som grundades år 2019 där invånarna kan ordna egna evenemang.

Bild: Aino Heininen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2019)

BESÖKARE OCH TURISTSERVICE

Under de senaste 20 åren har det årliga besökarantalet på Sveaborg ökat från 600 000 till en miljon. Samtidigt har besökarprofilen förändrats. Tidigare var besökarna huvudsakligen stadsbor som tillbringade somardagar på fästningen, men nu är de flesta utlänningar. Den blå huvudrutten som går via turistinfo, skyltar och huvudattraktioner vägleder besökare på ett kontrollerat sätt genom fästningen.

På Sveaborg finns över trettio företag verksamma inom turism. En del av dem är små, medan turismen bara är en bisyssla för andra. Tydliga grupper är restauranger och kafeér, museer och utställningar, båttrafikanter samt inkvartering. En del, som arbetar inom konst och konsthantverk håller öppet hus och ordnar utställningar.

Sveaborgs dragningskraft inom turism har en betydligt större inverkan på huvudstadsregionens näringsliv än skattebetalarnas investeringar. Det gäller transporter, övernattningar och köp av tjänster eller produkter. Regelbundna besökarenkäter följer upp den lokala ekonomin på Sveaborg.

SVEABORGS SKEPPSVARV

Sveaborgs skeppsvarv är Finlands äldsta och en av Europas äldsta torrdockor, som fortfarande är i bruk. Varvet jämte omgivande miljö för traditionen vidare på ett unikt sätt. I torrdockan restaureras segelfartyg av trä som på somrarna seglar i de närliggande vattnen. Viaporin telakka ry ansvarar för reparationsverksamheten av gamla fartyg. I området finns också smed, båtvarv och segelmakeri.

SJÖKRIGSSKOLAN

Sjökrigsskolan på Lilla Östersvartö fortsätter Sveaborgs militära tradition. Sjökrigsskolan har varje år ca 350 studerande. Skolan sysselsätter etthundra personer och dess byggnader förvaltas av Senatfastigheter.

SVEABORGS FÄNGELSE

Förvaltningsnämnden och Sveaborgs fängelse som grundades år 1971 har samarbetat i årtionden. Fångarna har deltagit i reparation och underhåll av murar, vallar och byggnader. Samarbetet främjar världsarvsobjektets värden och fångarnas rehabilitering.

LAGAR OCH FÖRORDNINGAR

Staten handhar Sveaborgs förvaltning såsom världsarvskonventionen förutsätter.

Lagen om förvaltningsnämnden för Sveaborg är från år 1988 och den kompletteras av en förordning från år 2013. Sveaborg är skyddad enligt byggnadsskyddslagen år 2020. Vid skydd och vård av Sveaborg följer man lagen om fornminnen.

Helsingfors stad förbereder som bäst i samarbete med förvaltningsnämnden en detaljplan för Sveaborg. Generalplanen för Helsingfors trädde i kraft 2018. Där har Sveaborg en egen beteckning samtidigt som det ingår i det maritima Helsingfors. Skyddszonen och öarna söder om Sveaborg är i rekreatjonsbruk.

Funktioner och vattenvägsförbindelser som ingår i generalplanen stöder användningen av Sveaborg utan att utgöra hot mot dess värden.

EN DEL AV DET MARITIMA HELSINGFORS

Helsingfors stads strategi är att utveckla det maritima Helsingfors. Den första åtgärden gällande Sveaborg var då öarna Lonna samt närliggande Skanslandet och Kungsholmen öppnades för allmänheten på 2010-talet. Även andra öar planeras att öppnas för rekreationsbruk.

Logistiken och trafikförbindelserna i skärgården förbättras och arbetet görs i samarbete med staten, staden och den privata sektorn. Sveaborg kan nås med stadens kollektivtrafik. Sveaborg trafikeras året om av en passagerar- och servicefärja samt sommartid av privat vattenbusstrafik. Kommunaltekniken till Sveaborg sker via en tunnel under havet. Genom konkurrensförfarande utför Förvaltningsnämnden för Sveaborg ett antal kommunala tjänster åt staden, såsom att ploga vägarna och underhålla parkerna.

Staden utvecklar verksamheten på de enskilda öarna. Förvaltningsplanen för Sveaborg stöder Helsingfors maritima strategi och gäller för samtliga öar inom världsarvet.

SKYDDSZON OCH STORLANDSKAP

Sveaborgs fästningsöar och den maritima stadsmiljön kallas för Sveaborgs storlandskap. Skyddszonen har godkänts av världsarvskommittén och den säkras genom lagar och förordningar.

Skyddszonen och storlandskapet är centrala för Sveaborg. Landskapet är inte enbart vyer, utan samtidigt en länk till historien: att fästningen placerades och grundades på öarna utanför Helsingfors baserar sig på platsens skyddade läge.

Skyddszonen, som omger världsarvsobjektet, skall garantera att objektets integritet och värden bevaras. Därför är området tillräckligt omfattande. Det är viktigt att alla som verkar inom skyddszonen förbinder sig att handla så att förändringar inte hotar objektets värden.

Trots att skyddszonens uppgift inte är att förhindra förändringar, ska man i förväg tillsammans utreda och bedöma deras verkningar. I stadsplaneringen kommer man överens om målen gällande markanvändningen och skyddet av Sveaborg jämte skyddszon.

Skanslandet och Kungsholmen, Lonnan och Sandhamn, som landskapsmässigt och funktionellt tillhör Sveaborg, ingår i skyddszonen. Den omfattar även kvarteren i södra Helsingfors och sträcker sig västerut till Ärtholmen och österut över Skatudden, Kronbergsfjärden och Degerö.

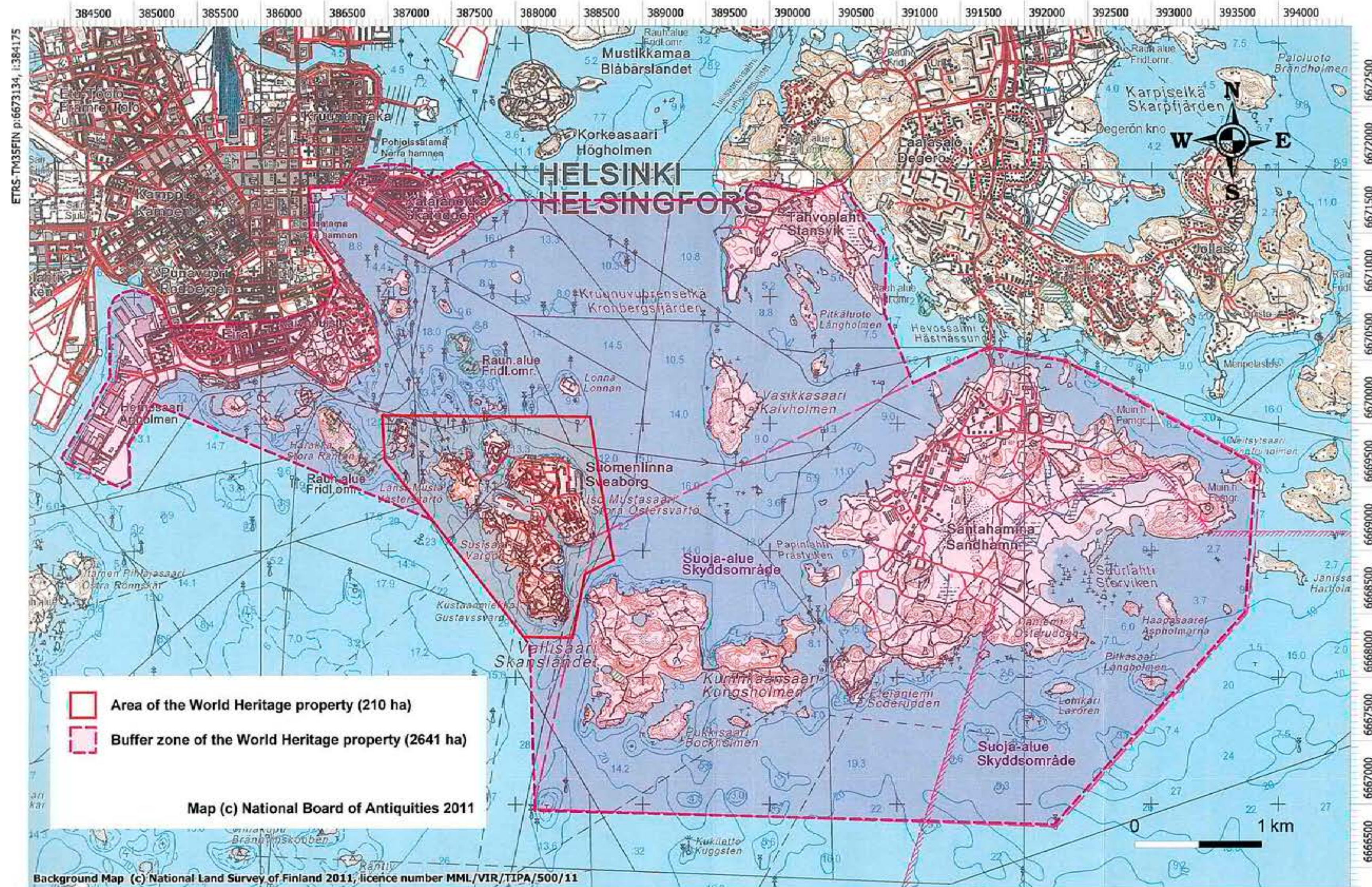
Sveaborgs skyddszon jämte närliggande havsområden, avlägsna öar och stränder är en funktionell helhet, ett storlandskap. Nästan hela Sveaborg jämte skyddszon är en nationellt betydande kulturmiljö. Den arkeologiskt värdefulla miljön omfattar även underjordiska platser. Sveaborg jämte Skanslandet utgör ett nationellt värdefullt landskapsområde.

Samtidigt är det viktigt att trygga landskapet under vatten som omger Sveaborg. Skeppsvrak, som ligger på havsbotten, är ett betydande arkeologiskt arv.

På nästa sida finns en karta över Sveaborgs skyddszon.

FORTRESS OF SUOMENLINNA, HELSINKI, FINLAND

Appendix to the letter to the WHC/UNESCO, Nov 17h, 2011, diar. 012/009/2011

ETRS-TM35FIN p:6666335, i:394575

WHC REGISTRATION
Date 25/11/2011
Id N° FI-583
Copy 1 Item 39

RESTAURERING, REPARATION OCH UNDERHÅLL AV FÄSTNINGEN

Vid reparation och underhåll av landskap, byggnader och konstruktioner utgår man från helheten. Man beaktar alla faktorer, såsom platsens historia, behovet hos dagens brukare samt växtligheten. Helheten och värdet hos de enskilda objekten utgör grunden för reparationer. Det här förutsätter närmare utredningar.

Eftersom man vill att Sveaborgs autenticitet och helhet bevaras, är reparationerna av restaurerande karaktär. Restaurering förutsätter både noggrann och tidskrävande planering samt kännedom om objektets historia, förändringar, använda material samt sätt att bygga. Alla projekt omfattar forskning där det mest centrala är en byggnadshistorisk utredning, kartläggning av skicket samt dokumentation av nuläget. Arbeten ska även dokumenteras så att uppgifter om restaurering finns att tillgå i framtiden.

Vid planering och utförande av restaureringar anlitar man experter inom området. Det är ett krävande arbete där de, som planerar och utför arbetet, skall vara insatta i traditionella arbetssätt och ha förmågan att anpassa dagens krav till det gamla. Eventuella tillägg och nya delar

får inte skada de ursprungliga konstruktionerna, och man måste kunna avlägsna dem. Det hör till konservatorernas arbete att bevara gamla, även ursprungliga, ytmaterial. På Sveaborg forskar man även i material, såsom murbruk som använts vid rappning och stenmurar.

Då en byggnad eller en del av den restaureras skall den trots åtgärderna bevara sin autenticitet och helhet. Målet uppnås i allmänhet genom att endast göra vad som är nödvändigt. Denna så kallade minimiintervention och ovan nämnda förfaringssätt kallas för restaureringsprinciper. De har utformats utifrån internationella deklARATIONER och konventioner gällande restaurering och byggnadsvård.

Bevarandet av byggnader underlättas av skötsel och regelbundna kontroller, underhåll och reparationer. Att på årsbasis följa upp skicket hos fasader, fönster, dörrar och taktäckning samt att omedelbart reparera skadorna skjuter upp behovet av omfattande reparationer. Underhållsarbeten görs enligt restaureringsprinciperna.

REPARATIONSSKULD

När byggnader och miljön är utsatta för slitage ökar behovet av reparationer och reparationsskulden tilltar. Reparationsskuld avser det belopp som behövs för att reparera byggnader eller miljön så att de är användbara och säkra. Regelbundet underhåll bromsar slitaget och skjuter upp behovet av reparationer.

Utredningen av Sveaborgs reparationsskuld blev färdig i mars 2019. Den omfattar sammanlagt 232 byggnader och fästningsverk som förvaltas av förvaltningsnämnden för Sveaborg. Därtill har man även beaktat reparationsskulden för kommunalteknik och miljö. Merparten av reparationsskulden gäller byggnader och fästningsverk. Bostadsbyggnader är också i dåligt skick.

Det årliga investeringsbehovet har beräknats fram till år 2040. Det gäller kontinuerligt slitage på byggnader samt reparationsbehov. Det årliga investeringsbehovet ligger som grund för långsiktig planering (PTS), som görs av förvaltningsnämnden för Sveaborg.

Arbetsprogrammet för enskilda reparationsprojekt är detaljerade projektplaner, som utförs årligen. Under de närmaste åren koncentrerar man sig på reparationer av bostadsbyggnader. De föregående omfattande renoveringarna gjordes på 1970- och 1980-talet.

Husteknik, boendetrymmen samt tillgänglighet förutsätter brådskande reparationer under de närmaste åren. I många byggnader finns det också problem med inomhusluften, vilket försvagar boendehälsan. Arbetsprogrammet omfattar även reparationer och restaurering av tak, fasader och inre utrymmen, samt därtill reparations- och byggnadsarbeten som gäller miljön och landskapet.

För det visuella helhetsintrycket är en restaurering av fästningsmurarna av stor betydelse. Då man arbetar med landskapet och miljön beaktar man säkerhet och tillgänglighet.

Genom att åtgärda byggnader och miljön minskar man på restaureringsskulden samtidigt som man förbättrar besökarens upplevelse av platsen. Det är speciellt viktigt att en ökad reparationsskuld inte syns som försvagad allmän säkerhet på Sveaborg.

Ryssgubbe, *Bunias orientalis*

Under den ryska tiden kom det många invasiva växter till Sveaborg, av vilka vissa blev kvar. Bland de mest kända är ryssgubbe, som trivs särskilt på ängarna vid sandvallarna. Växten betraktas som ett skadligt ogräs i sin hemtrakt i Ryssland, men på Sveaborg anses den vara en betydande del av fästningens kulturhistoria.

Hållbar utveckling

Förvaltningsplanen för Sveaborg styrs speciellt av tre av FN:s mål för hållbar utveckling.

Målet med hållbar utveckling är att trygga ett bra liv också för kommande generationer. Beslut enligt principerna om hållbar utveckling fattas inte på bekostnad av framtiden, utan målet är att säkerställa att vi inte lever över våra tillgångar. Hållbar utveckling innefattar inte bara ekologisk hållbarhet. Likaså beaktas mänskliga rättigheter, social och kulturell hållbarhet samt ekonomiska aspekter.

På följande sidor kan man närmare bekanta sig med Sveaborgs mål för hållbar utveckling.

- **KLIMATHANDLINGAR**
- **SAMARBETE OCH PARTNERSKAP**
- **HÅLLBAR TURISM**

KLIMATHANDLINGAR

Att bevara byggnader och konstruktioner på Sveaborg är en förutsättning för att fästningens speciella universella värde bevaras. Att återanvända historiskt byggnadsbestånd är redan i sig en klimatgärning. En kontinuerlig användning förlänger livscykeln hos byggnader och konstruktioner och utnyttjar energin som använts i byggnadsskedet. Restaurering och reparation förlänger byggnadernas användning, vilket minskar avfall som uppkommer vid rivning.

Regelbundet underhåll gynnar bevarandet. Det behövs minimalt av nytt material och befintliga delar kan återanvändas. Energiförbrukningen följs upp och man gör energieffektiva val vid reparationer. Verkningarna av underhållet utvärderas genom fortlöpande kontroller samt genom att regelbundet uppdatera den beräknade reparationsskulden.

Att tillämpa koldioxidneutrala lösningar kräver att åtgärderna ständigt utvecklas i Sveaborgs historiska byggda miljö. Målet är att vara progressiv och föregå med gott exempel. Fästningen fungerar även som en plattform för forsknings- och utvecklingsarbete inom det här området.

Vasa kasern C83 reparerades för bostadsändamål under åren 1972–1974. Bilden: byggnaden före och efter reparation.

Övre bild: Museiverket (osäker datum), nedre bild: Soili Mustapää / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2013)

SAMARBETE OCH PARTNERSKAP

Kulturarv är en mänsklig rättighet. Var och en har rätt att vara med och bevara ett välmående Sveaborg. På lokal, nationell och internationell nivå verkar nätverk som består av myndigheter, invånare, aktörer inom turism samt människor som är intresserade av maritim natur och kultur. För alla dessa är Sveaborg på ett eller annat sätt betydelsefullt.

Förvaltningsnämndens uppgift är att göra detta möjligt. Med öppet sinne söker man och provar nya hållbara sätt att samarbeta på. Förvaltningsnämnden behöver inte direkt vara med i allt som händer. Man uppmuntrar och värdesätter tredje och fjärde sektorns frivilligarbete. Diskussionen om att bevara Sveaborg är offentlig. Var och en som vill kan delta i den.

Genom att aktivt deltaga i förvaltningsplanen har Sveaborgs lokala gemenskap visat att samarbetet är viktigt och målen gemensamma. Att genomföra planen kräver en balans mellan olika intressen. Nätverkssamarbete grundar sig på förtroendet att alla intressegrupper förbinder sig att i sin verksamhet bevara världsarvsobjektets värden.

HÅLLBAR TURISM

Sveaborg har förändrats från ett militärområde till ett attraktivt turistmål. Den ökade populariteten har utmanat förvaltningsnämnden för Sveaborg och dess samarbetspartner. Det krävs en balansgång mellan en kvalitativ besökarupplevelse för turister, en socialt hållbar vardag för invånarna samt lönsam året runt verksamhet för företagare.

Hållbar turism strävar efter att minimera turismens negativa verkningar och maximera de positiva. Näringsverksamhet, som stöder det äkta och lokala, främjar fästningens värden. Man vill inte betona Sveaborgs roll som turistobjekt på bekostnad av andra egenskaper. Eftersom Sveaborg är en stadsdel i Hfors, bestämde man, utifrån expertutredningar år 2018, att utveckla Sveaborg enligt principerna om hållbar turism istället för att införa inträdesavgifter. Enligt strategin för hållbar turism är Sveaborg en internationellt uppskattad sjöfästning och ett modellobjekt för hållbar turism. Företagare lyckas genom att erbjuda tjänster av hög kvalitet, invånarna trivs och besökarna får upplevelser. Det här uppnår man genom att samarbeta med lokala och internationella samarbetspartner, forskning och med olika läroanstalter.

Antalet besökare vintertid har ökat jämnt, men sommaren är den livligaste årstiden. Man har satsat på året runt verksamhet, med bland annat aktiviteter vintertid. Bild från Viaporin Kekri i november 2018.

Bild: Eralp Kahyaoglu / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2018)

Riktlinjer för framtiden

Framtida riktlinjer som grundar sig på Sveaborgs värden styr arbetet på Sveaborg. Riktlinjerna utformades i förvaltningsnämndens arbetsgrupper, som var öppna för alla.

Arbetet med förvaltningsplanen är dock en fortlöpande process, där man under processens gång återkommer till riktlinjerna. Detta för att säkerställa att riktningen är den rätta i en värld i förändring.

På följande sidor kan du närmare bekanta dig med riktlinjerna för framtiden.

- **SVEABORG TILLHÖR ALLA**
- **HISTORIENS BETYDELSE OCH PLATSENS ANDA, "GENIUS LOCI"**
- **SVEABORG SOM STADSDEL I HELSINGFORS**
- **SERVICEN PÅ SVEABORG**

SVEABORG TILLHÖR ALLA

Världsarvsobjektet Sveaborg är en enhetlig, värdefull och mångsidig resurs som ger mentalt och ekonomiskt välbefinnande. Sakkunnig och långsiktig vård garanterar att kulturarvets värden bevaras.

Att skydda, bevara och presentera Sveaborgs värden på ett hållbart sätt medför välbefinnande i hela Helsingforsregionen. Med metoder från hållbar turism kan Sveaborg som turistattraktion vara en möjlighet i stället för ett hot. Sveaborg är alltså en enorm resurs för turistnäringen som man kan dra nytta av, men inte utnyttja hänsynslöst.

Förvaltningsnämnden för Sveaborg har som statens ämbetsverk en viktig roll som förvaltare av fastigheterna. Eftersom Sveaborg också är en stadsdel i Helsingfors måste samarbetet mellan staten och staden utvecklas och intensifieras. Privata sektorns satsningar på Sveaborgs livskraft syns i många typer av företagsverksamhet.

Aktiva invånare och medborgare som är intresserade av kulturarvet vill både njuta av samt bidra till att bevara det. Förvaltningsplanens uppgift är att säkerställa att deras röst hörs.

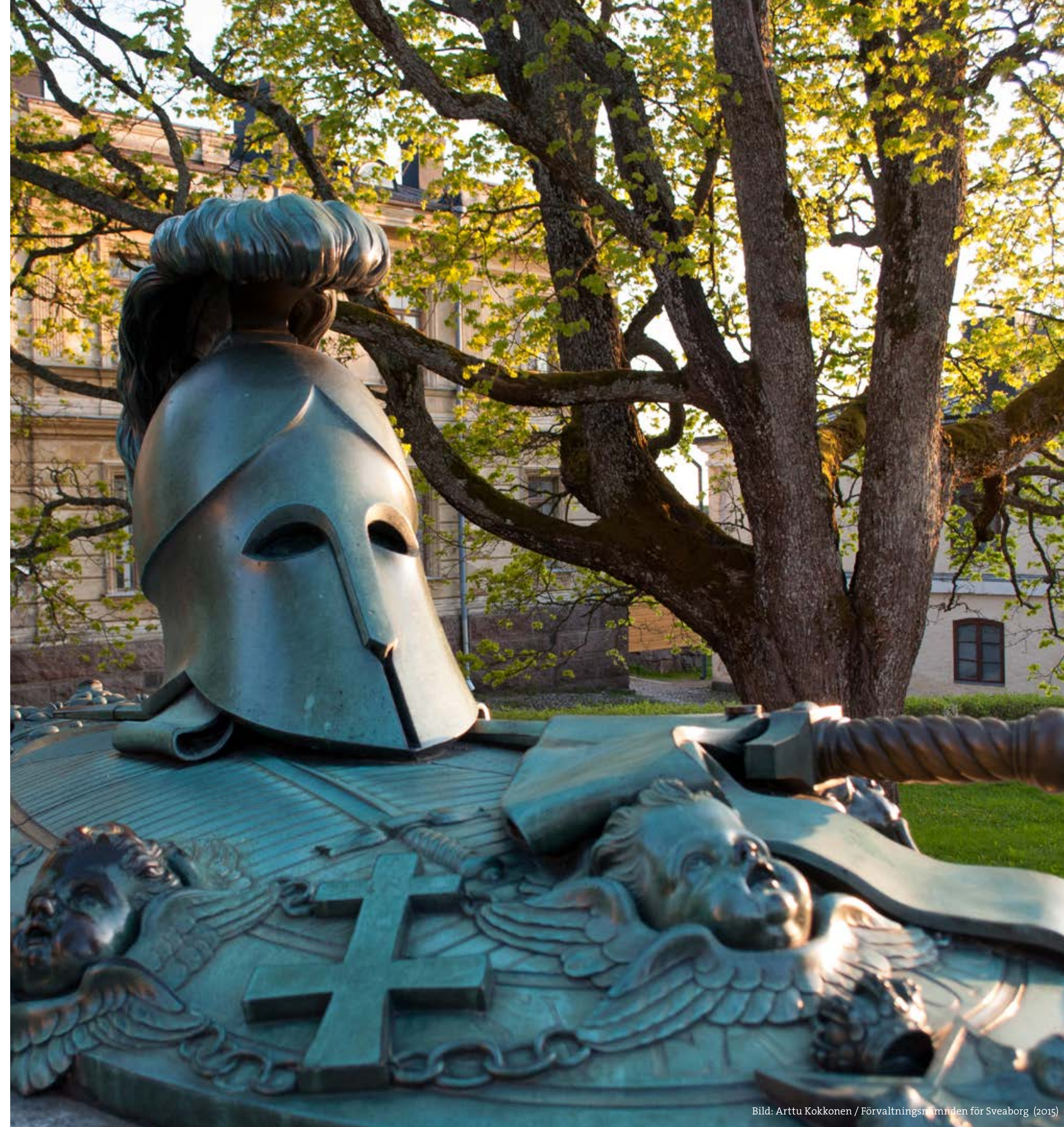

HISTORIENS BETYDELSE OCH PLATSENS ANDA, "GENIUS LOCI"

Sveaborg är ett exempel på hur ett historiskt monument kan anpassa sig till förändringar och ny användning. Utgångspunkten för alla val och ändringar är att för kommande generationer bevara Sveaborg som en autentisk, historisk helhet. Det här betyder att man identifierar och förstår Sveaborgs värden, vilket i sin tur innebär mångsidig forskning och diskussion.

Växtligheten, både mossan som täcker klipporna och de stora lövträden, är bevis på platsens historia. Fästningen, som byggdes för att tjäna krigföring, är idag ett idylliskt resmål samt en plats att bo och arbeta på. Man kan dock inte glömma det förflutna. Sveaborgs "genius loci" är att man observerar och identifierar tidens spår – det som kan avläsas i byggnader från olika tider, växtligheten, redan glömda funktioner och människor som en gång levt på fästningen.

Skydd och bruk är inte varandras motsatser på Sveaborg. Å andra sidan finns det platser och byggnader, som idag är utan användning, och vilka av säkerhetsskäl inte kan brukas. Det är också viktigt att de här bevaras och restaureras.

SVEABORG SOM STADSDEL I HELSINGFORS

Sveaborg är samtidigt både en plats för boende, arbete och ett besöksmål. Inga av dessa funktioner får finnas på bekostnad av de övriga. Man anpassar nya bruksändamål till befintliga konstruktioner, vilka under historiens gång formats för att tjäna olika funktioner samt människogrupper.

Man kommer till stadsdelen "Sjöfästningen" vattenvägen. Sjöresan är en väsentlig del av upplevelsen då man bor, arbetar eller besöker fästningen. Man förbättrar Sveaborgs tillgänglighet genom att utveckla den kollektiva sjötrafiken, vilket också är målen för hållbar utveckling.

För att säkra förhållandena på öarna samt värden hos världsarvet bör förvaltningsnämnden för Sveaborg och staden ha ett nära samarbete. Målet är att bevara, vårda och presentera Sveaborg på ett kvalitativt och resurssnålt sätt.

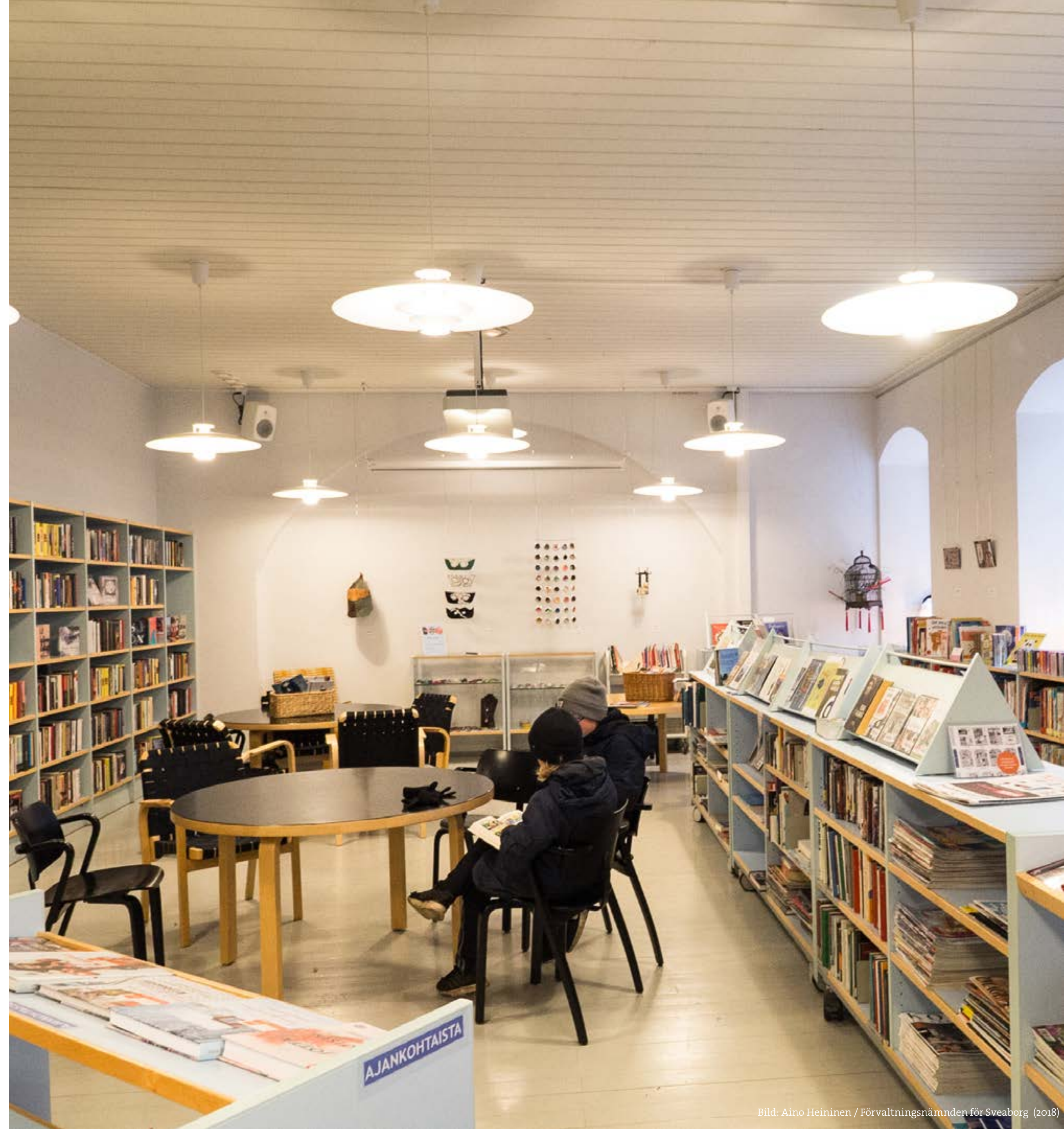

SERVICEN PÅ SVEABORG

Servicestrukturen på Sveaborg bör stöda den lokala gemenskapens livskraft. Skolan, daghemmet, biblioteket och räddningsstationen är kommunalservice, vilka tillsammans med matbutiken garanterar invånarna en fungerande vardag.

Sveaborgs särskilda egenskaper ger goda möjligheter för till exempelvis maritima tjänster och turism. Aktörerna måste förbinda sig vid förvaltningsplanen och kan inte välja sådant som passar dem själva. De deltar med en betydande ekonomisk insats i att bevara världsarvet och dess värden genom att betala hyra för sina affärslokaler.

Sveaborg utvecklas som ett världsarvsobjekt med året runt verksamhet. Aktörerna förväntas att binda sig för en längre tidsperiod och till en hög kravnivå. Verksamhet som strävar efter att "skumma grädden" och göra snabba ryck vid sommarens toppturism är inte förenligt med målen för förvaltningsplanen.

ATT BEVARA ETT VÄLMÅENDE SVEABORG FÖR EFTERVÄRLDEN

ANSVAR OCH RESURSER FÖRDELAS KONTROLLERAT

SVEABORG TILLHÖR ALLA

- Vi utvecklar Sveaborg som en öppen och lättillgänglig resurs.
- Vi bevarar Sveaborg för att upplevas av kommande generationer, och därför förbinder vi oss till metoder för hållbar turism.
- Beslutsfattandet om Sveaborg bygger på öppen samverkan. Staten, staden, den privata sektorn och det civila samhället deltar var och en inom ramen för sin roll.

HISTORIENS BETYDELSE OCH PLATSENS ANDA, "GENIUS LOCI"

- Skydd och vård i enlighet med specifika universella värden och platsbaserade värden är grunden för all användning och utveckling.
- Vi möjliggör upplevelse av historia och natur.
- Utgångspunkten för Sveaborgs utveckling är att balansera skydd och användning.

SVEABORG SOM STADSDEL I HELSINGFORS

- Världsarvet Sveaborg är en plats för boende, liv, arbete och besök.
- Sveaborg nås vattenvägen.
- De ekonomiska och personella resurser som riktas till Sveaborg avtalas regelbundet mellan staden och staten.

SERVICEN PÅ SVEABORG

- Servicen på Sveaborg stödjer lokalsamhällets livskraft och är till för alla.
- Servicen bygger på kunskapen om världsarvet som en helhet.
- Framgången för servicen på Sveaborg bygger på att servicen håller hög kvalitet och är tillgänglig året runt.

HÅLLBAR UTVECKLING *) Klimathandlingar • Samarbete och partnerskap • Hållbar turism

VÄRDERINGAR Stark "genius loci", dvs. platsanda • Skikt och kontinuitet • Levande och mångsidig • Harmoni och mångfald

Realisering och åtgärder

Förvaltningsplanen genomförs på samma sätt som den har kommit till: tillsammans.

Att identifiera den egna verksamheten, som en del av gemensamt överenskomna mål, är förvaltningsplanens hörnsten. Åtgärdsprogrammet för förvaltningsplanen uppdateras på nätet. Var och en som tillhör Sveaborgs nätverk kan lyfta fram åtgärder som hen anser är viktiga. Genom en gemensam diskussion bildar de ett åtgärdsprogram för att bevara ett välmående Sveaborg.

När omvärlden förändras följer man upp planen och utvärderar dess verkningar. Nya åtgärder kan uppstå när planen framskrider.

Frivilliga på Unescos läger World Heritage Volunteers, Helsingfors stads parkföddrar, kadetter i Sjökrigsskolan samt personal från Helsingfors stad, Allians rf och förvaltningsnämnden i talkoarbete i augusti 2018.

Bild: Susanna Kekkonen / Förvaltningsnämnden för Sveaborg (2018)

KOMMUNIKATION

Förvaltningsplanen förutsätter en lyckad kommunikation. Med kommunikation kan man binda ett mångsidigt nätverk till gemensamma mål.

Målet med kommunikation är att:

- uppmuntra var och en att delta i diskussionen om hur Sveaborg kan bevaras välmående
- skapa förståelse för förvaltningsplanen som en gemensam och fortgående process
- öka kunskapen om hur var och en i sin vardag kan hjälpa till att Sveaborg bevaras välmående.

Öppenhet, tydlighet, tillgänglighet, interaktion och engagemang fungerar som principer för kommunikation. Tydlig och uppdaterad information om förvaltningsarbetet ges till alla intresserade. Arbetet förmedlas mångsidigt i olika kanaler och former. Möten, evenemang och sociala medier gör kommunikationen interaktiv. Via kommunikation strävar man till att engagera var och en att delta i vården av kulturarvet och dess användning.

UPPFÖLJNING, UTVÄRDERING OCH UTVECKLING

Förvaltningsplanen utvecklas genom att man följer upp åtgärderna. När omvärlden förändras utvärderar man förvaltningsplanen och gör justeringar efter gemensamma diskussioner. Alla som är med i Sveaborgs nätverk har en viktig roll i förvaltningsplanen. Planen utarbetas och Sveaborg utvecklas tillsammans.

Förvaltningsplanens mål är att bevara Sveaborgs särskilda universella värde, samt platsens "genius loci". Planen utvärderas och utvecklingen planeras på flera olika nivåer.

Förvaltningsnämnden koordinerar arbetet på lokal nivå. Unescos världsarvscenter samt ICOMOS (International Council on Monuments and Sites), expertorganisationen för skydd och restaurering av kulturarv följer på internationell nivå hur målen för skydd och vård av Sveaborg genomförs. På nationell nivå ligger ansvaret för uppföljning hos Museiverket.

Bilaga: Fortress of Suomenlinna

Outstanding Universal Value

FORTRESS OF SUOMENLINNA

Built in the second half of the 18th century by Sweden on a group of islands located at the entrance of Helsinki's harbour, this fortress is an especially interesting example of European military architecture of the time.

Finland

Helsinki Harbour, Region of Uusimaa, Province of Southern Finland

N60 8 49.992 E24 59 13.992

Date of Inscription: 1991

Criteria: (iv)

Property : 210 ha

Buffer zone: 2,641 ha

Ref: 583

OUTSTANDING UNIVERSAL VALUE

Brief Synthesis

Suomenlinna (Sveaborg) is a sea fortress, which was built gradually from 1748 onwards on a group of islands belonging to the district of Helsinki. The work was supervised by the Swedish Admiral Augustin Eherensvärd (1710-1772), who adapted Vauban's theories to the very special geographical features of the region. The landscape and the architecture of the fortress have been shaped by several historic events. It has served to defend three different sovereign states over the years: the Kingdom of Sweden, the Russian Empire and most recently the Republic of Finland.

Covering an area of 210 ha and consisting of 200 buildings and 6 km of defensive walls, the fortress stretches over six separate islands. The original fortress was built using local rock and fortified with a system of bastions over varied terrain. The purpose of the fortress was originally to defend the Kingdom of Sweden against the Russian Empire and to serve as a fortified army base, complete with a dry dock.

Sandbanks, barracks and various other buildings were added during the 19th-century Russian period. The defensive system was adapted to match the requirements of a modern fortress and developed in the 19th century using contemporary fortification equipment.

After Finland gained independence in 1917, the fortress was renamed Suomenlinna (or Fortress of Finland) and served as a garrison and a harbour. The military role of the fortress declined after World War II, and in 1973 the area was converted for civilian purposes. Since then, buildings have been renovated to serve as apartments as well as workspaces, to house private and public services, and for cultural purposes.

Today, Suomenlinna is one of the most popular tourist attractions in Finland and constitutes a district of Helsinki with 850 inhabitants.

Criterion (iv): In the history of military architecture, the Fortress of Suomenlinna is an outstanding example of general fortification principles of the 17th and 18th centuries, notably the bastion system, and also showcases individual characteristics.

Integrity

Suomenlinna consists of several defensive and utilitarian buildings that blend the architecture and functionality of the fortress within the surrounding landscape. The property includes the islands upon which the fortress was built. This forms a consistent ensemble extensive enough to preserve and present the values of the property. Most of the fortifications and utilitarian buildings dating from the Swedish and Russian periods are well preserved. The fortress has only a few buildings dating from the Finnish era, but they retain their own distinctive identity. A sharp rise in sea level or increased rainfall could threaten the property.

Authenticity

The fortifications and the various buildings, all dating from different eras, as well as the surrounding environment, help preserve Suomenlinna's characteristics, particularly with regard to building materials, methods and architecture. Since Suomenlinna became a residential area, traditional construction methods have been favoured to ensure the preservation of the property, and are implemented in a manner that respects its cultural and historical values.

Protection and management requirements

Suomenlinna is legally protected under national legislation. The fortification works are protected by the Ancient Act of 1963 and the church is protected by the Church Act of 1994. The Governing Body of Suomenlinna, a government agency under the Ministry of Education and Culture, owns most of the historical buildings in Suomenlinna. The Governing Body is responsible for the restoration and maintenance of the fortress. The activities are guided by the 1974 Management Plan, which has since been revised. The costs of the Governing Body, which employs around 90 people, are met using funding from the central government budget and from rental income. The Governing Body of Suomenlinna works closely with the National Board of Antiquities, Suomenlinna Prison and the City of Helsinki. Representatives of the local people have a seat in the Governing Body of Suomenlinna.

Suomenlinna is surrounded by open waters and nature reserves. The islands in its vicinity are used by the Finnish Defence Forces, or are subject to restrictive development plans. No changes to the surrounding area that could threaten the values of the property are planned for the near future. The buffer zone of Suomenlinna ends at downtown Helsinki to the north and the military district to the east and south. The island-based fortress is not threatened by city planning or traffic.

The possibility of a sharp rise in sea levels owing to climate change constitutes a potential threat to the property, as it would accelerate the erosion of coastal structures. Similarly, increased rainfall causes damage to wooden and stone structures. The increase in visitors has also caused sandbanks to become eroded during the summer. The erosion is managed by restricting visitors' access to vulnerable areas during the summer months and regular reports are produced. The threats are recognized in the Suomenlinna Visitor Management Strategy from 2007 and the revised Management Plan from 2013.

www.slhk.fi/sv/forvaltningsplan